

Brahmavidya Ashrama, Adyar

– Annie Besant

Als we naar de wereld kijken, zoals wij theosofen dat doen, namelijk als een steeds toenemende ontplooiing van het goddelijk leven, waaraan het zijn oorsprong dankt, lijkt het mij tamelijk voor de hand liggen dat een bestudeerder van de goddelijke wijsheid in staat zou moeten zijn voor een groot deel de resultaten die door deskundigen verkregen zijn, bijeen te voegen. Enkele leden van de Theosophical Society (T.S.) die zich toegelegd hebben op een studie van de manieren waarop dat bijeen voegen bereikt kan worden, zouden de hele wereld een dienst van haast onschatbare waarde kunnen bewijzen.

Dit artikel is een herdruk uit *The Theosophist* van mei 1926.

De kennis van Brahman waarnaar gezocht wordt in zo'n ashrama als deze is bedoeld om een glimp op te vangen van het goddelijk plan, en door die glimp in staat te zijn het hele veld van de ontplooiing van goddelijkheid, in iedere afdeling van het leven in ieder stadium dat we zien in onze wereld, te belichten. Men kan zich bestudeerders voorstellen op een veel hoger niveau die als hun gespreksonderwerp niet alleen een bepaalde wereld hebben, maar een keten van werelden of een heel systeem, en met steeds verder uitdijende kennis die steeds grotere gebieden van een onmetelijke manifestatie omvat. Wij kunnen ons voorstellen dat wij dit beginnen te doen in het hart van de TS, waarbij wij niet alleen, zoals we zo uitgebreid gedaan hebben, technische religie in haar diverse vormen bestuderen, maar elk gebied van het leven theosofiseren, hetgeen betekent het licht van de goddelijke wijsheid werpen op alle aspecten van manifestatie binnen wat de logici noemen 'het universum van het logisch denken'.

De studenten van de brahmaidya ontwikkelen die hogere eigenschap die beter in staat is de dingen van binnen-uit te bestuderen dan van buitenaf sneller dan in de gewone loop van de natuur. Ik bedoel niet dat u de uiterlijke studie moet opgeven, maar vanuit de studie van het uiterlijke gaat u verder met het beoefenen van de eigenschap van het bijeenbrengen, die het speciale voorrecht is van dat stadium van evolutie waarin wij alles bestuderen van binnenuit.

Een ontwikkeling die naar één kant neigt neigt ertoe steeds eenzijdiger te worden. Wij hebben dat in evenwicht brengen van eigenschappen nodig, dat 'naar binnen kijken' wat wij intuïtie noemen, hetgeen betekent dat we de levenskracht herkennen die zich ontplooit met piepkleine verschillen in elk soort verschijnsel.

Die eigenschap is latent in de meeste mensen. De ontwikkeling ervan wordt nagestreefd door de studiemethode van de ashrama en wordt gestimuleerd door de sfeer waarin u hier in Adyar woont. Wanneer u dat werk hier gedaan hebt, zou u dat met u mee moeten nemen naar uw diverse landen van herkomst, en overal ter wereld kleine brahmaidya ashrama's opzetten.

Het was een deel van de oorspronkelijke bedoeling van de ashrama dat hij mensen zou uitzenden die de theosofie zouden aanbieden aan de uiterlijke wereld in een zodanig licht dat er intellectueel en moreel respect voor zou ontstaan. Wij hebben sprekers gehad in de TS bij wie devotie de overhand kreeg op kennis en die vaak onmogelijke aannames deden vanwege het gebrek aan de kennis die meestal verkregen wordt door langdurig onderwijs. Dit is een moeilijkheid in de beginstadia van alle bewegingen. Mensen

die in staat zijn de betekenis ervan te vatten worden er sterk door aangetrokken en zij willen vanzelfsprekend met degenen om hen heen delen wat zij zo waardevol hebben gevonden. Maar ze dienen te bedenken dat zij uitgaan in een wereld vol hoogopgeleide mensen die heel snel hiaten en vergissingen zullen zien door de nauwgezette opleidingsvorm die te vinden is in alle beschaafde landen.

Dat idee van het opleiden van sprekers werd overschaduwd door de ontwikkelingen van het werk van de ashrama. Het zal, hoop ik, uiteindelijk vele goed opgeleide sprekers opleveren, en hen ook uitzenden vol van de geest van toewijding aan een hoog ideaal dat het denkvermogen verlicht alsook het hart verwarmt. In de Upanishad staat dat het Zelf niet bereikt kan worden door kennis, noch door devotie. Als de Upanishad daar ophield zouden we ons misschien hopeloos voelen, maar zij eindigt met te zeggen dat het Zelf bereikt kan worden door kennis, gepaard aan devotie, en dit is eigenlijk waar we naar streven in de Asrama.

Een zekere hoeveelheid kennis wordt gevraagd van diegenen die hier komen studeren. Zij moeten opgeleid zijn in de gewone zin van het woord. Het heeft geen zin dat iemand aan de ashrama komt studeren die niet tamelijk vertrouwd is met het algemene kennispeil dat geboden wordt aan de hogere opleidingen van het land waar de toekomstige student vandaan komt. Er wordt een redelijke kennis van de algemene literatuur over de te bestuderen onderwerpen verondersteld. De waarde van de voordrachten hangt samen met het feit dat zij een brede lichtstraal werpen over de massa details en alle onderliggende verbanden aantonen. De studie begint in de ho-

gere regionen, waar het leven gezien wordt in zijn eenheid, en biedt dan een classificatie van de kanalen waarin het leven in diversiteit uitvloeit. Het lijkt misschien een hopeloze taak om met de massa details om te gaan, zelfs maar volgens één bepaalde lijn. Maar als u bovenaan begint, kunt u naar beneden werken naar het bijna oneindige aantal verschijnselen en daardoorheen een gouden draad volgen die als gids fungeert en die eindigt in elk speciaal verschijnsel na talloze onderverdelingen.

Zij die hun eigen onderzoek kunnen doen in de diepten van hun eigen geest merken dat zij een leidraad hebben gekregen die hen tot gids dient op elk willekeurig gebied van het menselijk leven.

Iets te bereiken van de houding van de *para vidya*, de hoogste wetenschap, betekent dat je het vermogen verwerft om licht te werpen op het geheel van de *apara vidya*, de dingen die door één persoon aan een ander geleerd kunnen worden. Zij die hun eigen onderzoek kunnen doen in de diepten van hun eigen geest merken dat zij een leidraad hebben gekregen die hen tot gids dient op elk willekeurig gebied van het menselijk leven. De *apara vidya* (of lagere kennis) kan onderwezen worden, maar de *para vidya* is de kennis van Dat waardoor alle dingen gekend worden. Verwerf een beetje van die hogere kennis en u hebt de leidraad tot het doolhof van kennis dat in de vroege dagen van de Grote Mysteriën bereikt kon worden vanaf het stoffelijke niveau.

Het is een pregnant feit dat de verscheidene wetenschappen begonnen

met bepaalde studies, die Europa vanwege onvoldoende kennis verwierp, maar die nu langzamerhand terugkomen. Ze begonnen met astrologie en werkten door naar astronomie, met alchemie en werkten door naar scheikunde.

Bij uw studie in de brahmavidya ashrama hebt u altijd die lamp van de *para vidya* in uw hand. U hebt de brahmavidya afgezocht langs haar beide lijnen, maar u hebt nooit het hoogste losgelaten, waarvan slechts weinig kennis al het lagere verlicht.

Wanneer u terug bent in uw eigen land is het één van de plichten van de oudere studenten om veelbelovende studenten te vinden, en hen iets te vertellen over de waarde van het hierheen komen, indien mogelijk voor twee sessies. Zij die de speciale waarde van het werk van de ashrama beseffen, zouden de kennis ervan aan anderen moeten uitdragen... Wij moeten niet alleen aan de theosofie denken als een individuele zoektocht naar God, of als een verzameling van bepaalde leerstellingen die u in alle religies vindt, maar als inspiratie en licht. Ik heb lang geleden de bereidheid gezien waarmee theosofen een centraal idee halen uit een verzameling details. Zij lijken een grotere mate van open denkvermogen te hebben dan de doorsnee goed opgeleide persoon, de bereidheid een nieuw denkbeeld en de invloed ervan op andere ideeën te erkennen.

De doorsnee mens maakt zich een deel van een idee eigen, denkt dat het fragment het geheel is, en wordt controversieel. Wij zouden sprekers en schrijvers moeten uitzenden om les te geven op een niet-controversiële manier; niet door kritiek te hebben op de mening van anderen, maar door zoveel van de waarheid te vertellen als zij

kunnen bevatten en deze achterlaten om haar eigen natuurlijke effect te hebben op het denkvermogen van hen die niet eerder kennis gezien hebben als één geheel. De wereld zoals wij die kennen is een puzzel. Misschien krijgt u twee stukjes die u doen wanhopen of u een derde stukje vindt dat erbij past, maar onderzoek zal vaak naar het derde stukje leiden. Een van de resultaten van de studie in de brahmaidya ashrama zou moeten zijn het open denkvermogen dat een waarheid die iemand anders heeft, erkent, niet als lijnrecht in tegenspraak met uw eigen waarheid, maar als complementair aan

alle andere waarheden. De schijnbare hiaten bestaan in onze onwetendheid. Men wordt steeds zekerder van dat grote feit naarmate men meer kennis krijgt bij het omhoog stijgen. Men neigt steeds minder tot controverse en meer tot het spreken over de waarheid die wij hebben, zo sympathiek als wij kunnen, waarbij wij de punten naar voren brengen die we gemeen hebben met anderen en deze punten algemeen maken ter verdere vooruitgang naar de ultieme waarheid.

Uit: *The Theosophist*, juni 2005
Vertaling: A.M.I.

Er is in ieder van ons, in ons diepste wezen,
een krachtige aspiratie naar het spirituele aanwezig,
maar er zijn ook altijd talrijke verlangens
die geheel en al in strijd zijn met
en schijnbaar tegengesteld aan deze aspiratie,
aan dit Verlangen. Als we deze verlangens ontkennen,
als we ze niet willen zien, als we een moreel oordeel
over hen vellen, blijven ze hangen in ons onbewuste
en verhinderen ze ons de geringste vooruitgang te maken
op het spirituele pad.

Daniëlle Audoin